

Restytucja ludzkości

Upadek pierwszych ludzi

Na samym początku Pisma Świętego znajdujemy opis stworzenia świata i człowieka. Człowiek został obdarzony przez Pana Boga życiem, które miało trwać wiecznie, jeśli tylko pozostałby on posłuszny Bożemu prawu. Wiemy jednak, że tak się nie stało. Pierwsi ludzie – Adam i Ewa – zgrzeszyli. Zjedli owoc z zakazanego przez Pana Boga drzewa, przez co Pan Bóg wydał na nich i na całe ich potomstwo wyrok, który wcześniej zapowiedział – wyrok śmierci.

Wspomniany wyżej opis znajdujemy na pierwszych kartach Biblii. Z ostatnich zaś dowiadujemy się, że ludzie znów będą mogli być nazwani synami Bożymi, korzystać ze źródła wody życia, a Pan Bóg zniszczy wszelką łzę, smutek, ból i śmierć. Opis, który znajduje się na ostatnich stronach Biblii, uświadamia nam, że nałożona na pierwszych ludzi kara śmierci nie będzie skutkować na zawsze, ale ludzie powrócą do społeczności i harmonii z Panem Bogiem, a także będą żyć wiecznie, tak jak zamierzył Pan Bóg, stwarzał pierwszych ludzi w raju.

W tym artykule postaramy się omówić, w jaki sposób stanie się to możliwe do zrealizowania i jaki proces doprowadzi do tego, że potomkowie Adama będą mogli żyć wiecznie.

Ofiara Pana Jezusa podstawą zbawienia

Podstawą jest oczywiście ofiara Pana Jezusa, która zapewnia powstanie z grobów i usprawiedliwienie przed Panem Bogiem. Znajdujemy na to świadectwo niemal w całym Piśmie Świętym – w obrazach Starego Testamentu, w prorocत्वach, w Ewangeliach oraz w listach apostoelskich. Fragmentem, który w krótkich słowach opisuje dzieło zbawienia w Panu Jezusie, jest zapis Jan 3:16-17: *Albowiem tak Bóg umiłował świat, że Syna swego jednorodzonego dał, aby każdy, kto weń wierzy, nie zginął, ale miał żywot wieczny. Bo nie posłał Bóg Syna na świat, aby sądził świat, lecz aby świat był przez niego zbawiony.*

W wersetach tych jest mowa, że Pan Jezus posłany na ziemię dokonał dzieła, przez które świat będzie zbawiony. Umarł On jako doskonały człowiek, wzięwszy na siebie karę należną Adamowi, dzięki czemu Adam – a w nim jego potomstwo – mogą zostać wzbudzeni z grobu.

Wersety te podają również ważny szczegół – ten, kto wierzy w Pana Jezusa, nie zginie, ale będzie miał żywot wieczny. Widzimy zatem, że sama ofiara Pana Jezusa

nie zapewnia życia wiecznego, ale konieczne jest, aby w moc tej ofiary uwierzyć.

Pismo Święte uczy nas też, że wiara też nie jest rzeczą zupełnie wystarczającą. Pan Jezus i apostołowie przekazali w swoim nauczaniu wiele cennych lekcji odnośnie do tego, jakie cechy charakteru należy wypracować, a jakie usunąć, aby osiągnąć życie. Obecnie, gdy mamy grzeszne ciała i żyjemy w otoczeniu grzesznego świata, nie jesteśmy w stanie ukształtować swojego charakteru na wzór doskonałości Pana Boga. Jeśli jednak staramy się o tę doskonałość i jednocześnie wierzymy w zasługi Pana Jezusa, które przykrywają nasze upadki, to Pan Bóg uznaje nas za doskonałych. Dzięki temu możemy starać się osiągnąć pierwsze zmartwychwstanie, po którym będziemy żyć wiecznie.

Pan Bóg chce, aby wszyscy ludzie byli zbawieni

W wersetach z Ewangelii Jana 3:16-17 mowa jest jednak o tym, że przez Pana Jezusa ma być zbawiony świat. W tym fragmencie nie jest napisane, że zbawieni będą tylko nieliczni, którzy uwierzą, ale jest napisane, że cały świat będzie zbawiony. Inne wersety Pisma Świętego również są potwierdzeniem, że taki był właśnie zamysł Pana Boga. Na przykład werset 1 Tym. 2:3-4: *Jest to rzecz dobra i miła przed Bogiem, Zbawicielem naszym, który chce, aby wszyscy ludzie byli zbawieni i doszli do poznania prawdy.* Ostatnie fragmenty Biblii, o których wspominaliśmy, również zawierają opis ludzkości, która otrzyma życie wieczne. Patrząc na otaczający nas dzisiaj świat nie możemy jednak powiedzieć, że wszyscy ludzie rozumieją i wierzą w ofiarę Pana Jezusa oraz starają się żyć według Bożych zasad, co – jak wspomnieliśmy na początku – jest konieczne do osiągnięcia zbawienia. Nie wszyscy ludzie na świecie mieli też w ogóle możliwość usłyszenia o Panu Jezusie, a bardzo wielu ludzi żyło w czasach poprzedzających Jego życie na ziemi, kiedy nie było możliwości skorzystania z Jego ofiary.

Skoro Pan Bóg chce, aby wszyscy ludzie byli zbawieni, to czy ludzie, którzy nie usłyszeli o Panu Jezusie lub żyli przed Jego pierwszym przyjściem, mogą osiągnąć zbawienie na podstawie ich trwającego lub już zakończonego życia? Biblia jasno uczy, że nie. Pismo Święte podaje, że do osiągnięcia zbawienia konieczna jest wiara i właściwe postępowanie.

Właściwy czas dla ludzkości

Jak więc zrozumieć, że radość wynikająca z ofiary Pana

Jezusa będzie udziałem całego ludu, a ludzkość faktycznie otrzyma życie wieczne, skoro nie wszyscy w obecnym czasie chcą, a niektórzy ludzie nie mogą skorzystać z tej ofiary? Pan Bóg w swojej łasce i mądrości wyznaczył właściwy czas dla ludzkości, kiedy wszyscy poznają Pana Jezusa i będą mogli starać się o osiągnięcie życia wiecznego. Przeczytajmy wersety z 1 Tym. 2:5-6: *Albowiem jeden jest Bóg, jeden też pośrednik między Bogiem a ludźmi, człowiek Chrystus Jezus, który siebie samego złożył jako okup za wszystkich, aby o tym świadczone we właściwym czasie.*

Apostoł Paweł pisze, że Pan Bóg wyznaczył pewien właściwy czas, w którym będzie wydawane świadectwo o tym, że Pan Jezus złożył okup za wszystkich.

Powiedzieliśmy już o tym, że do osiągnięcia życia wiecznego konieczna jest wiara oraz rozwój charakteru na wzór Pana Boga. Jest to konieczne, by otrzymać życie wieczne. Jednak samo wzbudzenie z grobu jest zapewnione wszystkim, dzięki ofierze Pana Jezusa. Jak bowiem cała ludzkość ma udział w karze za grzech Adama, tak dzięki okupowi złożonemu za Adama, nie tylko Adam, ale również cała ludzkość będzie mogła powstać z grobu. Ludzkość zostanie wzbudzona w ciałach ziemskich, ponieważ Pan Jezus – zgodnie z tym, co sam o sobie powiedział – przyszedł, aby zbawić to, co zginęło. W raju zaś zginęło doskonałe życie ziemskie. Adam umarł jako człowiek ziemski, w taki sposób więc zostanie wzbudzony on i jego potomstwo.

Właśnie wtedy nadejdzie czas, aby ludzkość poznała Pana Jezusa i mogła osiągnąć zbawienie, które Pan Bóg dla nich przygotował.

Takiego spojrzenia uczy nas Pismo Święte. Pan Jezus powiedział o tym, kiedy opisując moment wzbudzenia ludzkości, wspominał, że część ludzi zostanie wzbudzona do życia, a część na sąd: *Nie dziwcie się temu, gdyż nadchodzi godzina, kiedy wszyscy w grobach usłyszą głos jego; i wyjdą ci, co dobrze czynili, by powstać do życia; a inni, którzy źle czynili, by powstać na sąd* – Jan 5:28-29. Ci, którzy powstaną do życia, to ludzie, którzy w obecnym czasie okazali się wiernymi i otrzymają życie na poziomie duchowym. Z kolei ci, którzy powstaną na sąd, to ludzie, którzy nie chcieli lub nie mieli możliwości skorzystać z ofiary Pana Jezusa. Użyty w tym zdaniu wyraz „sąd” to tłumaczenie greckiego wyrazu *krisis*, odnoszącego się do próby zakończonej podjęciem decyzji. Czas przeznaczony na naprawę i próbę ludzkości nazywany jest restytucją, na podstawie wersetu z Dzieje Ap. 3:21, gdzie *odnowienie wszystkich rzeczy* w tłumaczeniu angielskim określone jest słowem „restytucja”. W języku polskim restytucja oznacza przywrócenie czegoś do dawnego stanu.

Po wzbudzeniu ludzkość przejdzie sąd, czyli próbę, po której każdy człowiek będzie mógł osiągnąć życie

wieczne. W Dziejach Apostolskich 17:31 mamy powiedziane o tym czasie: *Gdyż wyznaczył dzień, w którym będzie sądził świat sprawiedliwie przez męża, którego ustanowił, potwierdzając to wszystkim przez wskreszenie go z martwych.*

Jak będzie wyglądać restytucja?

Co Pismo Święte mówi nam o warunkach, jakie otrzyma ludzkość w tym czasie?

Pan Jezus pozostawił nam przypowieść o owcach i kozłach, w której powiedział, że nadejdzie czas, gdy wszystkie narody będą zgromadzone przed Nim i będą sądzone na podstawie swoich uczynków: *A gdy przyjdzie Syn Człowieczy w chwale swojej i wszyscy aniołowie z nim, wtedy zasiądzie na tronie swej chwały. I będą zgromadzone przed nim wszystkie narody, i odłączy jedne od drugih, jak pasterz odłącza owce od kozłów* – Mat. 25:31-32.

W przypowieści tej Pan Jezus podaje, że ci, którzy osiągną wymagany przez Pana Boga miłosierny charakter, otrzymają w dziedzictwie Królestwo przygotowane od założenia świata i życie wieczne. Pan Bóg przygotował dla człowieka ziemię, na której miał żyć i nad którą miał panować.

Kto nie wypracuje odpowiedniego charakteru, ten będzie miał udział w ogniu wiecznym, czyli wiecznej śmierci. Zgodnie z tą lekcją Pana Jezusa oraz prorokiem Ezechiela 31:29-30 będzie to czas, w którym każdy człowiek sam odpowie za swoje postępowanie, a grzech nie będzie dziedziczny. *W owych dniach już nie będą mówili: Ojcowie jedli cierpkie grona, a zęby synów ścierpły, lecz każdy umrze za swoją winę. Ktokolwiek spożyje cierpkie grona, tego zęby ścierpną* – Ezech. 31:29-30.

Księga Objawienia podaje, że na początku próby ludzkości, zostanie związany Szatan, więc nie będzie mógł zwodzić narodów. Czytamy o tym w Obj. 20:1-3: *I widziałem anioła zstępującego z nieba, który miał klucz od otchłani i wielki łańcuch w swojej ręce. I pochwycił smoka, węża starodawnego, którym jest diabeł i szatan, i związał go na tysiąc lat. I wrzucił go do otchłani, i zamknął ją, i położył nad nim pieczęć, aby już nie zwodził narodów, aż się dopełni owych tysiąc lat. Potem musi być wypuszczony na krótki czas. Fakt, że związanie Szatana nastąpi na początku okresu próby ludzkości, możemy stwierdzić na podstawie stwierdzenia, że ma on być związany na 1000 lat. Okres 1000 lat jest tożsamy z czasem, w ciągu którego Pan Jezus ma panować wraz z Kościołem. Werset 6. z 20. rozdziału Księgi Objawienia podaje, że zmartwychwstanie Kościoła będzie pierwszym zmartwychwstaniem. Dopiero po zmartwychwstaniu Kościoła ludzkość powstanie z grobów. Wydarzy się to więc już w czasie, kiedy Szatan*

będzie związany i – jak przeczytaliśmy – nie będzie zwodził narodów. Stan ten będzie bardzo pomocny dla ludzkości. Obecnie Szatan ma możliwość wpływać na umysły ludzkie, kusić ludzi do popełniania grzechu i zaślepiać ich umysły (2 Kor. 4:4).

W powyższym fragmencie znajduje się ponadto informacja, że po dopełnieniu się 1000 lat Szatan zostanie wypuszczony na krótki czas. Pod koniec 1000 lat dojdzie do ostatecznej próby ludzkości. Szatan zostanie wypuszczony, aby zwodził narody. Wtedy to okaże się, kto pozostanie wiernym Panu Bogu i będzie mógł odziedziczyć życie, a kto zostanie zwiedziony przez Szatana i zostanie razem z nim zniszczony. Mówią nam o tym wersety z Obj. 20:7-10 oraz Obj. 21:7-8.

Jak już wyżej wspomnieliśmy, powyższe fragmenty informują nas również i o tym, że okres próby ludzkości będzie liczył 1000 lat. Jest to również zgodne z innym werselem z Dzieje Ap. 17:31: *Gdyż wyznaczył dzień, w którym będzie sądził świat sprawiedliwie przez męża, którego ustanowił, potwierdzając to wszystkim przez wskrzeszenie go z martwych.* Apostoł Piotr w swoim liście pozostawił nam świadectwo, że dzień u Pana Boga jest jak 1000 lat u ludzi.

Czas 1000 lat jest to bardzo długi okres. Jednak Biblia podaje nam również informację, że jeśli ktoś nie będzie chciał podporządkować się Bożemu prawu, umrze, ale nie wcześniej niż po 100 latach. Napisał o tym prorok Izajasz w 65:20: *Nie będzie już tam niemowlęcia, które by żyło tylko kilka dni, ani starca, który by nie dożył swojego wieku, gdyż za młodość będzie uchodził, kto umrze jako stuletni, a kto grzeszy, dopiero mając sto lat będzie dotknięty klątwą.*

W innych fragmentach Pisma Świętego są zawarte wskazówki, że próba człowieka będzie przeprowadzona w bardzo dobrych warunkach. Przytoczmy bardzo znany fragment z 35. rozdziału prorocstwa Izajasza: *Wtedy otworzą się oczy ślepych, otworzą się też uszy głuchych. Wtedy chromy będzie skakał jak jeleń i radośnie odezwie się język niemych, gdyż wody wytrysną na pustyni i potoki na stepie. Rozpalona ziemia piaszczysta zmieni się w staw, a teren bezwodny w ruczaję; w legowisku szakali będzie miejsce na trzcinę i sinitowie – Izaj. 35:5-7.*

Z powyższego fragmentu dowiadujemy się, że choroby ludzkie będą uleczone, a ziemia zostanie przywrócona do doskonałego stanu. Czy stanie się to od razu? Zgodnie z nauką biblijną, w grobie nie następuje żadna przemiana. Ludzie zostaną więc wzbudzeni w takim stanie moralnym, w jakim umarli. A w jakich ciałach ludzie powstaną? Powyższe wersety wskazują, że będą to ciała nieskażone ślepotą, głuchotą czy innymi niepełnosprawnościami. Czy ciała będą doskonałe od razu po wzbudzeniu? Nie znaleźliśmy dosłownej infor-

macji na ten temat w Piśmie Świętym. Jedną z myśli w literaturze, jaką mamy dostępną, jest ta, że ludzkie ciała będą rozwijać się wraz z postępem moralnym.

Z opisu tego prorocstwa wynika również, że ziemia też będzie przywrócona do doskonałego stanu. Kiedy Pan Bóg wydał wyrok na pierwszych ludzi, powiedział im, że w mazoie będą się żywić, a ziemia będzie wydawać ciernie i osty. W przyszłym czasie Wieku Tysiąclecia sytuacja ma już wyglądać inaczej. Ludzie nie będą się zmagać z tymi skutkami kary nałożonej na pierwszą parę, lecz będą żyć na doskonałej ziemi przygotowanej przez Pana Boga.

Prorok Izajasz przedstawia również wizję relacji pomiędzy stworzeniami na Ziemi. Świat zwierzęcy ma być przywrócony do harmonii i nie będzie możliwości, aby jedno szkodziło drugiemu. Zachęcamy Cię do przeczytania tego pięknego opisu. Prorok napisał o tym w Izaj. 11:6-9.

Mamy tam również zapisaną bardzo ważną informację o tym, że ziemia będzie pełna poznania Pana Boga. Ludzkość otrzyma to poznanie między innymi dzięki doświadczeniu. Przez wieki ludzkość doświadczała, czym jest grzech i jakie są jego skutki. Po wzbudzeniu ludzie przekonają się, że dzięki pełnemu posłuszeństwu Panu Bogu, Pan Jezus otrzymał zmartwychwstanie, życie wieczne i wielką chwałę. Takie zestawienie grzechu i jego skutków oraz posłuszeństwa i jego skutków będzie wielką lekcją dla ludzkości. Pan Bóg będzie również pouczał ludzkość odnośnie do swoich praw, co dokładniej opisują inne artykuły z tego numeru „Wędrownicy”.

Powróćmy jeszcze do 35. rozdziału prorocstwa Izajasza. W tym miejscu prorok też mówi o tym, że ludzie będą dokładnie wiedzieli, w jaki sposób mają postępować i nie będzie tam kogoś, kto próbowałby szkodzić: *I będzie tam droga bita, nazwana Droga Świętą. Nie będzie nią chodził nieczysty; będzie ona tylko dla jego pielgrzymów. Nawet głupi na niej nie zbłądzi. Nie będzie tam lwa i zwierzę drapieżne nie będzie po niej chodził, tam się go nie spotka. Lecz pójdą nią wybawieni. I wrócą odkupieni przez Pana, a pójdą na Syjon z radosnym śpiewem. Wieczna radość owionie ich głowę, dostąpią wesela i radości, a troska i wdychanie znikną – Izaj. 35:8-10.*

Pismo Święte zawiera jeszcze bardzo wiele różnych świadectw na temat czasu przywrócenia ludzkości do doskonałości. Przytoczyliśmy jedynie kilka wybranych fragmentów, które pokazują nam, że Pan Bóg taki czas zaplanował i opisują, czym będzie się ten czas charakteryzował.

Wnioski dla nas

Jest to wiedza, która odnosi się do przyszłości. Obecnie

nie żyjemy jeszcze w czasach, kiedy te rzeczy będą mieć miejsce. Jaki więc mamy pożytek z poznawania tych rzeczy? Myślę, że jest kilka powodów, dla których powinniśmy to robić:

1. Jest to wielka łaska, że Pan Bóg daje nam poznawać swój doskonały Plan Zbawienia, i powinniśmy z niej korzystać.
2. Poznając Plan Boży względem świata, poznajemy również charakter Boży. To powoduje w nas potrzebę chwalenia Pana Boga za Jego miłość, jaką okazuje, oraz pokazuje nam, jakiej postawy Pan Bóg wymaga od nas, którzy mamy być stworzeniami na Jego obraz.
3. Poznając Boży Plan nie tylko względem Kościoła, ale również względem całej ludzkości, możemy głosić wszystkim ludziom nadzieję

lepszich czasów, kiedy zniknie śmierć, choroby, smutek, przeminą wojny i trzęsienia ziemi.

4. Jeśli zrezygnowaliśmy z procesu restytucji i mamy nadzieję na życie duchowe, nie oznacza to, że nie musimy dążyć do doskonałości, który to proces będzie udziałem ludzkości w przyszłości. Wręcz przeciwnie – aby okazać się wiernymi i osiągnąć życie, musimy każdego dnia uczyć się i naprawiać swój charakter, ale z taką różnicą, że powinniśmy robić to już teraz.

I rzekł do nich anioł: Nie bójcie się, bo oto zwiastuję wam radość wielką, która będzie udziałem wszystkiego ludu – Łuk. 2:10.

Stachyra Jakub